

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Van de verachtinghe des werelts. Op de wijze: Nerea schoonste van uw'
gebueren.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

En u zijn onderdaen:
 Dus laet my troost gheschieden/
 En laet my niet vergaen.
 Wilt solaceeren/sonder respijt/
 Mijn ziele consozteeren/
 Dat sy magh zijn verblydt.

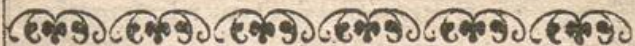
Wilt/ &c.

Slaet doch op mijn uw' ooghen/
 Mijn sonden zijn mijn leet/
 Wilt my ghenae' vertooghen/
 Soo ghy den moorder deedt/
 Ghy hebt ontfanghen den Publicaen/
 Soet nu oock mijn verlanghen:
 O Heer/wat kan 't u scha'en?

Ghy hebt/ &c.

O Prins vol van ghenaden/
 Mensiet toch mijnen noot/
 Ick ben soo seer beladen
 Met al mijn sonden groot/
 Daer ick om truere mijn leven lanck:
 Dooz u bloedt/Jesu/duere
 Vergeet der sonden stanck.

Daer/ &c.

**Van de verachtinghe
 des werelts.**

Op de wijze:

Nerea schoonste van uw' gebueren. p. 106.

Mijn ziel/o schoone creatuere
 Van Godt geschapen excellent.
 Hoe langh sal noch ons dwaesheyt due-
 ren?

Hoe langh sal dueren mijn ellent?

Hoe/Sc.

Hoe langh sullen wy noch beminnen
 Des wereldts lust en ydelhepdt?
 Die ons betooverdt onse sinnen/
 Om niet te yepsen d'euwighhepdt.

Die ons/Sc.

Du dan/ mijn ziel/ wilt eens ontwa-
 ken/

En ypt den diepen slaep opstaen:
 Wilt toch na ware wijsheyt haken/
 En wilt haer leere nemen aen.

Wilt/Sc.

Mijn ziel wilt toch eens ober-yepsen/
 En wilt hier neerstigh acht op-slaen/
 Waer wy gheduerigh heenen reysen/
 En waer ons reyse komt van daen.

Waer/Sc.

Wt niet gheschapen/en verloozen
 Dooz Satans list/zijn wy gheweest:
 In sonden van Moeder gheboozen/
 Berooft van Godes soeten Geest.

In sonden/Sc.

Du staet den Hemel weder open/
 Dooz Jesu Chrysti wonden roodt:
 Die al die tot hem komen loopen

Verloft

Verlost en helpt uyt allen noodt.

Die/ƒc.

Die hier sijn' vzienden op der eerden
Beyzoest in d'uck en lijden swaer:
En daer-en-tegen/hoogh van weerden/
En wijn vol troost so schenct hy haer.

En daer/ƒc.

En troost die niemant hier kã geben/
Hoe rijck/hoe e'el/hoe schoon hy zy:
Al wat hier is/sal ons begheben/
't En magh ons niet langh maken bly.

Al/ƒc.

Veel dienaers die mijn Vader loben/
Woorden versaedt met Hemels broodt:
En ghy/mijn ziel/van hem verschoben/
Soud' steruen hier van hongers noodt.

En ghy/ƒc.

Sullen wy dan heel zyn verstoeten/
Vershoben uyt ons Vaders huys?
Sal my de deur dan zyn ghesloeten?
O Godt! dit waer te grooten krups.

Sal my/ƒc.

Neen/neen/ic wil my tot hem keeren/
En haesten/eer het wordt te laet/
Ick wil my vooz hem gaen verneeren/
Sijn krups aenbeerden metter daedt.

Ick wil/ƒc.

Prins/Heer/Godt Vader/weest ge-
nadigh/
Ontfermt u over mijn verdriet:

Al ben ick sondigh en misdadigh ;
 Ick bidd' verstoot my daerom niet.
 Al ben/ &c.

¶ Noeh van de verachtinghe
 des werelts.

Op de wijze :

Ons Vader Godt ghepresen. *Oste:*
 Ick stond op hooger bergen.

So diep in die groen' heyden
 Van 's werelts wilt foreest
 Weynd' ick my te vermeyden/
 En blieden dzuckx tempeest.
 Weynd' / &c.

Maer noyt tot gheender stonden
 (Al heb ick wel ghesocht)
 En heb ick troost ghevonden
 Die my versaden moght.
 En heb/ &c.

In mensch of creatuere
 En vind' ick geen gherief/
 't En zy dat my ghebuere
 Jesus mijn soete lief.
 't En zy/ &c.

Dus wil ick my begheben/
 Met gantscher herten goet/

Om Iesus vast t'aenkleven/
Spijt nijders & quaden moet.

Om/Sc.

Hy is een Heer' der Heeren/
Goet-gunstigh boven al:
Ick wil my tot hem heeren
In dit traen-bloedigh dal.

Ick/Sc.

Hy is een Koningh machtigh/
In sijnen hooghsten thoon/
Godt ende Mensch waerachtigh/
Den alder-liefften schoon.

Godt/Sc.

Met sijnen strael der minnen
Ben ick gheheel doozwondt/
Van buypen en van binnen/
O Heer' maecht my ghesondt.

Van/Sc.

Wanneer sal ick aenschouwen
D over-klaer aenschijn?
Och moght ick u behouwen
Al in dat herte mijn.

Och/Sc.

Iesu lief uyt-verkoozen/
Mijn troost/ mijn toe-verlaet/
En laet my niet verloozen/
Mijn hert' heel op u staet.

En laet/Sc.

Heyn Prince lief gheprezen/
Mijn & herten lieffte deel/

Laet my doch met u wesen/
In 's Hemels soet pzeel.

Laet/ &c.

Noch van de verachtinghe
des wereltds.

Op de wijze:

Pavangie d' Spangie.

Mijn ziel wilt u niet hee ren

Tot 's wereltds pdelhept/ Om

hier te triumpheeren/ God is't die

u verbeydt/ Van hem niet af en

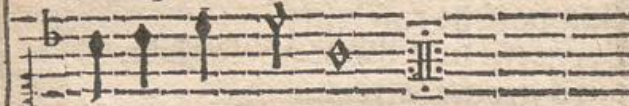
schepdt.

scheydt. Maer u tot hem begeeft:

Met herten hem aenkleest Soo

langhe als ghy leeft.

Mijn ziel wilt u niet keeren
 Tot 's werelts pdelhepdt:
 Om hier te triumpheeren;
 Godt is't die u verbejdt:
 Van hem niet af en scheydt.
 Maer u tot hem begeeft/
 Met herten hem aenkleest/
 Soo langhe als ghy leeft.
 Want hy/vol consolaci'/
 U gheben magh alleen/
 Nu/en tot aller spaci'/
 Dat ghy sult zyn te vze'en.
 Dus wilt het al vertre'en/
 Verstootten mette boet/
 Wat u afkeeren doet
 Van Godt het hooghste goet.

Al wat ghy in de menschen
 Of creatueren vindt/
 Al had ghy 't naer u wensche/
 't Is niet dan roock en windt:
 Als ghy het wel versindt
 't Geeft maer van vzeughd een schijn:
 't Veranderdt in fenijn/
 't Laet bitterhepdt en pijn.

Waerom wordt ghy bedrogen
 Van valsche rasernij/
 Dergeefs van Godt ghetoghen.
 't Is groote sotternij/
 Daer ghy mooght wesen bly/
 Dat ghy wilt zijn bedzoeft/
 En bid (soo ghy 't bezoeft)
 Den geen/die selfs behoeft.

Want alle creatueren
 Gheheel ghebzeckigh zijn/
 Haer troost en kan niet dueren:
 Maer die ons schenckt de wijn
 Van rechte weelden sijn/
 Is Godt den Heere soet:
 Bemindt hem met ootmoedt/
 Van hem komt alle goet.

Seer rijck is hy van graci'/
 Daer toe seer abundant
 Stort over alle nasi'
 Sijn goeden t'allen kant/
 Tot sijnder liefden pandt/
 Sonder eenigh verwijt:

Doo ghy maer soeckt met blyt/
Langhmoedigh wacht den tyd,

Hierom wilt wederkeeren
Shelyck een dupfken sent/
Al na de Arck des Heeren/
Christum seer excellent:
Diep hem in 't herte pzent/
En slacht den Raden niet/
De krenghen haestigh bliedt:
Anders naeckt u verdriet.

O Myns seer hoogh van weerden/
Mijn troost/mijn toe-verlaet:
Hier is geen rust op eerden/
't En sy men naer u staet:
Daer vindt ons ziele haet.
Dus wilt my gunnen/Heer/
Dat ick toch nimmermeer
Het buyten u begheer.

Noch van de versmadinghe des wereltds.

Op de wyse:

Komt H.Gheest vol machten. 219. O ste:
Schoon lief wilt my troost geven.

Hoe wel soo moet hem lusten
Een hert/dat dient met rusten
Den Heer der Heeren groot!

Want waer ghy soeckt ghenughten/
 Geen blijshap sonder suchten
 In dese werelt s'nodt.

Want/ &c.

Wellust en kan niet baten/
 't Gheluck oock boven maten
 Met al des wereltds eer.
 Dit moetmen eens verlaten/
 Dus leert de werelt haten
 Al zijt ghy jongh en teer.

Dit/ &c.

Wp sterben sekerlijcke
 Te samen arm en rijcke:
 Wp weten tijdt noch stondt.
 Dus raed' ick al ghelijcke/
 Leert sterben gheestelijcke
 Als ghy noch zijt ghesondt.

Dus/ &c.

Laet in u hert niet dzinghen
 Verganckelijcke dinghen/
 Met 's wereltds dienaers fier/
 Sp triumpheeren/singhen/
 Sp danssen/en sp springhen/
 Haer Hemel die is hier.

Sp triumph. &c.

Maer wilt een weynigh beuden/
 Tot dat sy sullen schepden
 Met pijn en groot ghetier/
 Als haer de doodt sal leyden
 Wt dese vette wepde

Ter

Ter slacht-banck vol dangier.

Als/Sc.

Dan sal haer klaer verthoonen
Die werelt met haer loone/
Met al haer rasernij/
Haer schijnfel nu soo schoone/
Haer vzeughden en haer kroone
Sal dan al gaen verby.

Haer/Sc.

Daerom/bevzoedt mijn reden/
En soecht een vzeughd en vzebe
Die namaels eeuwich duert/
De werelt wilt vertreden
Met al haer ydelheden/
Tot Godt u herte stuert.

De werelt/Sc.

Wy sal u mildelijcke
Van deughden maken rijcke
Soo ghy wat vooz hem doet/
En loonen eeuwelijcke
Hier na in 't Hemelrijcke
Met onverganc'lyck goet.

En/Sc.

Prins/Heer/geeft ons ghenade/
Pardon van ons misdaden/
Geeft ons uw' graci' soet:
Wy volghen uwe raden/
De werelt wy versmaden/
Gheeft ons toch goeden moet.

Wy/Sc.

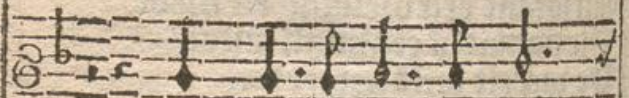
Roch

Noch van de ydelheyt
des wereltds.

Op de wyse:

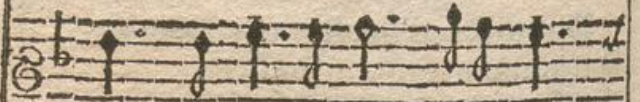
Als 't hier op noten staet.

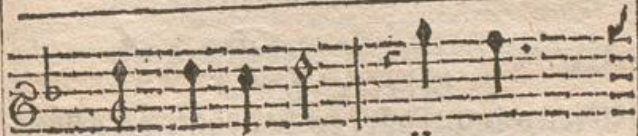
Wat strijt de wereltd doch
Cur mundus mi- li- tat

in d' ydel eeren baen/ Wiens
sub vana glori- a, Cu-

hoorspoet is bedrogh/ en geen
jus prosperi- tas est tran-

sing kan bestaen. Seer rasch
fi- to- ri- a. Tam ci-

verhy passeert haer praght en
to la- bi- tur e- jus po-

breughden al : Als baten van
ten- ti- a, Quam vasa fi-

der eerdt / oft gla- sen van Crp-
gu- li, quæ sunt fra- gi- li-

stal. Seer rasch ver-
a. Tam ci- to.

Wat strijdt de wereldt doch in d'p-
 del eeren baen/
Wiens voozspoet is bedroggh/en gheen-
 sins kan bestaen?
Seer ras verby passeert haer pracht en
 vzeughden al/ (crystal.
Als vaten van der eert/ of glasen van
 Als vaten/ &c.
Steunt meer op letters bloot/ ghe-
 schreven in het ijs/
Als op des werelts snood' wellust/ eer/
 ende prijs: (driegelijck:
Haer deughden pdel zijn/ haer loon be-
Waer op haer minnaers' sijn betrouwe
 pdelijck. Waer op/ &c.
Men magh betrouwen meer op
 's menschen leughentael/
Als op des wereldts eer / en vzeughden
 t'eenemael.
Valsch zijn haer droomen al/ valsch
 haer wellustigheyt/
Valsch al haer moepte mal/ valsch al
 haer neerstighepdt. Valsch/ &c.
Seght waer is Salomon/ eertijds
 soo edel-rijck?
En waer is nu Samson/ een heldt on-
 winnelijck?
Den schoonen Absalon/ in 't aenschijn
 wonderlijck?

Cur mundus militat sub vana gloria,
 Cujus prosperitas est transitoria:
 Tam citò labitur ejus potentia,
 Quam vasa figuli, quæ sunt fragilia.
 Quam, &c.

Plus fido literis scriptis in glacie,
 Quam mundi fragilis vanæ fallaciæ.
 Fallax in præmiis virtutis specie,
 Quæ nunquam habuit tempus fiducia.
 Quæ nunquam, &c.

Magis credendum est viris fallacibus,
 Quam mundi miseris prosperitatibus:
 Falsus in somnijs & voluptatibus,
 Falsus in studiis & vanitatibus.
 Falsus, &c.

Dic, ubi Salomon olim tam nobilis?
 Dic, ubi Samson nunc, dux invincibilis?
 Vel pulcher Absolon, vultu mirabilis?

Of Ionathas / al-om seer soet en min-
nelijck?

Of Ionathas / &c.

Seght waer is Cesar heen hoogh in
sijn Keyserrijck?

Den Rijcken vreck met een / in't vrazzen
leckerlijck?

Seght Cicero / waer is al uw' welspre-
kentheyt?

Of Aristotelis al uw' verstandigheyt?

Of Aristotelis / &c.

Soo veel Landts-Heeren klaer / soo
veel rijckdom en vrecht /

Soo menigh rijck voozwaer / met alsoo
grootte macht /

Wat Princen opt men sagh / soo seer ge-
diendt ghe-eert /

In eender oogh op-slagh / so sijn sy ge-
passeert.

In eender / &c.

Wat een kozt solijt is al des we-
relts vzeught /

Als 's schaduw's pdelheyt / so is al haer
gheneught /

Die nochtans hier verlept den mensch
van 't eeuwich goet /

Dat Christus heeft bereyt vooz die sijn
wille doet.

Dat Christus / &c.

Vel dulcis Ionathas, multum amabilis?
Vel dulcis, &c.

Quo Cæsar abijt celsus imperio?
Vel dives splendidus totus in pran-
dio;

Dic, ubi Tullius clarus eloquio,
Vel Aristoteles summus ingenio.
Vel Aristoteles, &c.

Tot clari proceres, tot rerum spa-
tia,
Tot regna præsulum, tot ora for-
tia,
Tot mundi principes, tanta poten-
tia,
In ictu oculi claudantur omnia.
In ictu, &c.

Quam breve festum est hæc mun-
di gloria!
Vt umbra volucris sic ejus gau-
dia,
Quæ semper subtrahunt æterna præ-
mia,
Et ducunt homines ad dura devia.
Et ducunt, &c.

O woymen aes plantept! o stof der
aerden snoo!

O dauw! o ydelhepdt/ waerom verheft
g'u soo?

Ghy gantsch onseker zyt / of ghy noch
morgghen leeft/

Doet dan goet in den tijdt die Godt u
daer toe gheeft.

Doet/Ʒc.

Des wereltds glozi' sijn / die men
groot acht al-om/

Wordt in Schriftuer dijijn ghenoeemt
des hops een blom/

Gheleken met een bladt dat die windt
heenen waept/

Want soo upt 's lebens padt wordt de
mensch af-ghemaeyt.

Want soo/Ʒc.

Niet eyghens u toe-denckt / dat ghy
verliesen meught/

Dat u de wereltd schenckt/ neemt sp/en
oock uw' jeught.

Dat boben is aenschouwt / u hert tot
Godt laet gaen/

Saligh die hem ver stout / de wereltd te
versma'en.

Saligh/Ʒc.

O Esca vermium! O massa pul-
veris!

O ros! o vanitas: cur sic extolleris!
Ignoras penitus utrum cras vixeris:
Fac bonum omnibus tam diu quam
poteris.

Fac bonum, &c.

Hæc mundi gloria, quæ magni
penditur,
Sacris in literis flos fœni dicitur,
Et leve folium quod vento rapitur,
Sic vita hominum è vita tollitur.

Sic vita, &c.

Nil tuum dixeris quod potes per-
dere,
Quod mundus tribuit intendit
rapere.
Superna cogita cor sit in æthere.
Felix qui potuit mundum contem-
nere.

Felix qui, &c.

**Noch van de verachtinghe
des werelts.**

Op de wijse:

Mijn ziel, wilt lof singhen den Heere,
p. 502. **Oste:** Als ick u eerst be-
gon te minnen.

E En eenigh een heb ick verkooren/
Daerom wil ick hem soecken gaen:
Op dat my niemandt magh bekoozen
Als Jesus die my kan versa'en.
Want hy seer soet//met diep' ootmoet/
Voor my geleden heeft soo groote pijn:
Daerom soo hoop ick hem ghetrouw te
zyn.

Want hy/Sc.

Met hem alleen sal ick verwinnen
Al die my komen stryden aen:
Hy en verlaet noyt/die hem minnen.
Daerom soo wil ick tot hem gaen:
Want hy seyd sijn//komt al tot myn/
Ick sal uw' lasten een ontlader zyn/
En voor uw' zielen eene Medecijn.

Want/Sc.

Och mogt ic my toch eens ontbinden
Van daer ick aen ghebonden sta!
En mijn vanden eens verflinden/
Die my bestryden voor en na!

Sp

Sp toonen haer//als schapen klaer/
Maer 't zijn al wolleven/als ick 't ver-
sin.

Adieu/ o werelt/ ick nu Godt heminn'.
Sp thoonen/ &c.

Adieu/ o werelt/ met uw' treken.
Adieu/ hadd' ick u noyt ghekent!
O Venus-dieren/ wilt toch bzeken
Uw' lust/ daer ghy toe zijt ghewendt:
En neemt u keer// tot Godt den Heer/
En wordt eens moede van u booshept
groot:
Dat ghy hly leven mooght noch naer
uw' doodt.

En neemt/ &c.

Hier boven by de Eng'len schoone/
Al in dat Hemels Paradys/
Daer Godt den mensch eeuwigh sal
loonen/
Die hier ghestreden heeft om prijs/
Daer mooght ghy hly// van droefhepdt
by/

Van Jesus eeuwelijck verheven zijn/
Wilt ghy hier wesen sijn Discipel sijn.
Daer mooght/ &c.

O Heer/ tot u neem ick mijn gangen:
O Heer ghy zijt mijn salighept.
'k Geeb' u mijn hert/ wilt het ontfangen
In weerdige meduldighept.
O Heer/ ghy zijt// Die my verbljdt:

Geeft

Geest my/ dat ick in waer' ootmoedig-
hepdt/

Tot uwē dienste magh hier zijn berept.
O Heer/ &c.

De ziele bidt om verlicht ende
ghetrocken te worden upt de we-
relt/daer sy in verwert is.

Op de wyse :

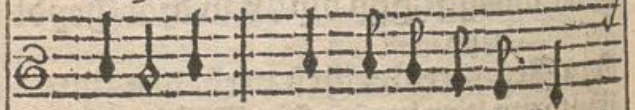
Boerinken als ghy gaet water halen.

Wilt my verlichten/en onder-

richten/ Bid ick u o Heer Godt

verheben : Dat ick u kenne Heer/

en min- ne seer ; Want ghy zyt doch
Want ghy zyt doch

mijn

mijn licht / Want ghy zyt doch mijn
mijn licht /

licht / wilt graci' gheben.

Wilt my verlichtē / en onderrichten
Bid ick u / o Heer Godt verheben :
Dat ick u kenne Heer / en minne seer ;
Want ghy zyt doch mijn licht /
Want ghy zyt doch mijn licht /
Want ghy zyt doch mijn licht / wilt
graci' gheben.

In dupsterheden / ben ick ghetreden :
k En sie hyna waer heenen keeren.
Steeckt upt u rechte hant / treckt m' aen
een kant :

Ick sal u volghen na /
Ick sal u volghen na /
Ick sal u volgē na // ghy sult my leeren.
Met 't zeel der sonden // ben ick ghe-
bonden /

Ow' wegh en kan ick niet betreden :
Sp soo seer letten my / aen alle sp :
Verhoort o Heere mijn /
Verhoort o Heere mijn /

Verhoozt o Heere mijn devote beden.
 Wilt dese handen/ van voet en handen
 Ontbinden Heer/ 't is mijn begheerten;
 Ghy mijn saligheyt zyt/ tot alder tijdt:
 Die mijn sond' kunt alleen/
 Die mijn sond' kunt alleen/
 Die mijn sond' kunt alleen/ van my ge-
 weeren.

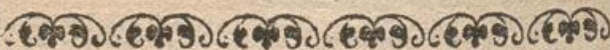
Ozins Heer der Heeren / uw' lof ver-
 meeren

Sal ick altijt na mijn vermoeghen;
 Willet my doch helpen/ droefheydt stel-
 pen:

Ick blijf u altijt by/

Ick blijf u altijt by/

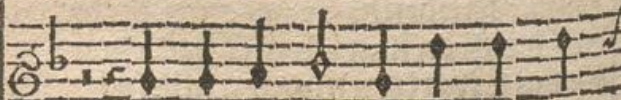
Ick blijf u altijt by/ wilt graci' togen.

Noch een beklagh over
 de werelt.

Op de wijse:

Mijn ooghskens weenen, &c. Oſte:
 Galiard' Itali.

Ick wil de valsche wereldt ha-

ten/

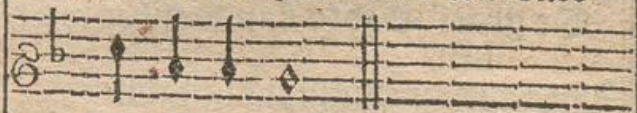
ten/ Ick heb het ghedacht in mij-

nen sin / Al sp 't bedrieght/ ick

wilse laten / Soo kom ick daer

niet dieper in.

Ick wil de valsche werelt haten/
Ick hebt ghedacht in mijnen sin/
 Al sp 't bedrieght/ ick wilse laten/
 Soo kom ick daer niet dieper in.

Mijn jonge jeught die is voozleden/
 Ick en kanse verhalen niet/
 't Quaet krupd heeft het goet saedt ver-
 treden/

Daerom en zijn mijn vzychten niet.
 Dooz quaden raedt heb ick gegeven
 Mijn vleesch al sijn wellustigheyt ;

Al na de werelt gingh ick leven/
 Daer in nam ick mijn sinn'lijckheyt.
 Nu ick begin my te versinnen/
 Ick merck dat ick bedzoghen bin/
 Mijn geest is seer verkout van binnen/
 't Hert is ydel en licht van sin.
 Ick wil nu wederom gaen keeren/
 En draghen oock den Heere goet/
 De graci' Godts sal 't my wel leeren/
 De minne maecht den arbeyt soet.
 De graci' Gods moet my voozkomē/
 Want van my selven heb ick niet/
 Veel sonden 'k heb op my ghenomen/
 Het was den vbandt die 't my riet.
 De graci' Godts kan wonder wer-
 ken/
 Sijn gaben menighfoudigh zyn/
 Dat kanmen mercken / aen de werken
 Die in den wijngaert gh'roepen zyn.
 My is bereyt tot allen sonden
 Sondaers t'ontfanghen vzoegh en spa/
 Die eens kan suchten vooz sijn sonden/
 Die neemt hy lieff'lyck in ghena.

Eenen anderen.

Op de wyse:

'k Aenbid u Godtheyt krachtigh. pag. 286
 Ofte: Fortuyn helaes pourquoy.

D En by'nt/Jesu/hooghmoedigh
 Zeroert dooz haet en nijd/
 Met sijn gheselschap bloedigh
 Mijn siele seer bestrijt/
 Hierom mijn hert ontstelt
 Dooz sijn wzeet ghelaet/
 En oock sijn groot ghewelt
 Maect my heel desolaet.

De werelt komt bespyzinghen
 Met haer wellusten al/
 Sy soeckt mijn siel te bzinghen
 Delaes/ al tot den val/
 Maer Jesu delicaet/
 Dooz u lyden en pijn/
 Wilt doch in desen staet
 Mijn hulper altydt zyn.

Mijn vleesch/ick moet 't u klaghen/
 Dat valt my oock rebel/
 Mijn vrienden ende maghen
 Oock bzinghen in 't ghequel/
 O Heer/mijn ziele bloot/
 Die ghy upt liefden repn
 Verlost hebt dooz uw' doot
 Al van de helsche pleyen.

O Heer wilt mijns ontfermen/
 Want ghy bermhertigh zyt:
 Och wilt my doch beschermen
 Dooz alle list en strydt/
 Waer mee den dupbel quaet
 Mijn ziele excellent/

Meent doorz sijn boosen raedt
 Te brengen in tozment.
 O Jesu uytverkooren/
 O hooghste goet vermaert:
 Laet my doch niet verloozen/
 Noch worden desperaet.
 O Heer/in mijn verdriet/
 In mijnen grooten noodt/
 Wilt my verlaten niet/
 Du noch in d'uer der doodt.

Noch een ander.

Op de wyse:

Een eenigh een hebb' ick verkooren,
 &c. pag. 646.

M Eyn-eedigh' wereltd valsch' ver-
 rader/
 Geeft my mijn hert/dat g'hebt berooft:
 Ick wil 't schenckē mijn God en Vader/
 Want ghy gheeft niet/ dat ghy belooft.
 Uw' valsch' cieraet/ uw' schoon gelaet/
 Bedecken een seer doodelijck fenijn/
 En geven in het eynd' de helsche pijn.
 Uw' valsch.
 O edel mensch! opent uw' ooghen/
 Ick bid' laet u verleyden niet/

Ghelijck daer menigh wozt bedrogen/
 Die alleen 't uytwendigh aensiet.
 Ick heb 't beproeft, vind' my bedroeft/
 Hoe dat ick was in eenen strick ghe-

bracht/
 En in mijn boosheid e geheel versmacht.
 Ick heb 't/ Ec.

Rijck Godt/ ick wil my tot u keeren/
 En laten al/dat ghy niet sijt/
 De werelt heel abandonneren/
 Terwijl het noch vooz mijn is tijt.
 Ick sie soo veel/die 't beste deel
 Verhiesen/en de werelt heel afftaen/
 O lieve Heer! wilt my oock niet ver-
 sma'en.

Ick sie/ Ec.

Mijn geselschap wil ick verlaten/
 In eenigheyt beminnen Godt:
 Al gaen de menschen van my praten/
 Al houdt de werelt met my spot.
 Dochtang' gh'alleen/ en anders gheen/
 Sijt mijn toeblycht Jesu Bruydegom
 soet/

Die my dick inden geest verheugē doet.

Dochtang'/ Ec.

Ghelijck een tozteldupfken repne
 Hem van 't gheselschap heel afwent/
 Als hem sijn gaepken laet allepne/
 Tot dat het weder komt present;
 Want ghy alleen/en anders gheen

Sijt mijn toevlucht Jesu bypdegom
soet/

Die mijn jonck hertekē verheugen doet.
Want ghy/ &c.

Supber/en reyn/simpel van wesen/
Diep van ootmoet/gaeren beracht/
Zijn het cieraet des ziels gepresen/
Kostelijck boven 's werelts praght
Dit is de baen/die ick moet gaen/
Al valdt het by wat swaer voor de
natuer/
Een rechte minnaer valt gheen arbeyt
suer.

Dit is/ &c.

In 't gebet vierigh/ en aendachtigh;
Wys/en voorzichtig in het doen/
Dickwils te sijn Jesum gedachtigh/
In voortganck van deughden te spoen.
Opzecht van grondt/ en heusch van
mont/ (schijn/
Sonder ghebepnstheydt/ ofte valschen
Doo moet een dienaer Chzisti altyt sijn.
Opzecht/ &c.

Crecht my/ Jesu/minnaer der zielen/
Anders is mijn opset al niet.
Ick kan mijn booshept niet vernielen/
Als 't niet dooz u gracy gheschiedt/
Ick wil wel sterck stryden in 't verck/
Helpt ghy my maer met uw' machtige
handt/

Ont=

Ontsteect oec in mijn hert der minnen
brant.

Ick wil/Sc.

Adieu wereldt 't is tijt van schepden/
Mijn minnaer trecht mp met sijn
kracht:

Sijn hulp en troost wil ick verhepden/
Versnaden heel uw' ydel pracht.

Een ander lieght/en die bedrieght/
'k Set mijn betrouwen op mijn Godt
en Heer/

Dat ghy mp niet en sult bedriegē meer.

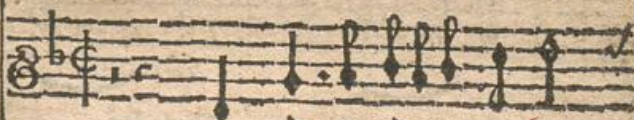
Een ander/Sc.

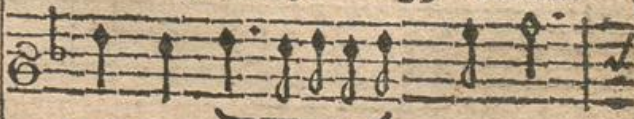
**Van de goetheyt ende
liesde Godts.**

Op de wijze:

Een droevigh liedt heb ic gedicht, &c.

Met vpe- righ verlan-

ghen na Godt

den Heer